

De Kleuren aan het altaar in de Michaëltijd

Het kerkelijk jaar met Advent begonnen, sluiten we af met het feest van Michael. Nu met de geboorte van de nieuwe mens in ons. Ook in de natuur vindt een soort afronding plaats. De natuur sterft af en er wordt ruimte en plaats gemaakt voor vernieuwing, zichtbaar in nieuwe knoppen die schuilgaan onder het gebladerte als voorbode van de volgende lente. In de zaadvorming herkennen we in het proces van verdichting en samentrekking tot de kern waarin de essentie wordt bewaard een doodproces. *Herfst niet als een einde van het leven, maar als de lente van de dood.* (A. Vasalis).

De beweging van groeien bloeien en geuren waarbij de plant zich geheel, soms tot ver in de omtrek naar buiten richt, heeft zich omgedraaid, is een radicaal andere richting ingeslagen. Zij zoekt nu niet meer het licht, maar de donkere aarde en wil als kiem in de schoot van de aarde geborgen zijn tot het wakker wordt geroepen. Een moederlijk gebeuren in het verborgene.

Daar, in de schoot van moeder aarde waar ook Christus aanwezig is, zien we in de natuur een Paasgebeuren.

Ook van ons wordt verwacht dat wij helpen om de nieuwe mens, de nieuwe toekomst geboren te laten worden. Daarvoor moeten wij innerlijkheid ontwikkelen. In de zomertijd werden wij door Johannes de Doper al opgeroepen tot ommekeer van onze gezindheid, om de weg te gaan tot koningen en herders; vrij van egoïsme.

Het is een kleur met vele namen. Soms heeft het roze meer blauw, soms meer het rode in zich. Magenta, purper-roze, hondsdrif, perzikbloesem, inkarnaat. Het is de kleur van de ziel die in het lichaam incarneert zegt Steiner. Is het niet ook de kleur van het pasgeboren mensenkind?

Het wordende speelt zich af in onze ziel als een innerlijke ervaring van zachte warmte. Zo willen de zachte kleuren aan het altaar ons vertellen van het wordende in de mens. We staan nog maar pas aan het begin. Licht en zacht vertelt het purperroze ons van de menswording, van de kiem die wij in ons hart dragen en in het verborgene door ons behoed en verzorgd wil worden om de potentie tot nieuwe mens uit te bouwen voor een nieuwe toekomst. Inkarnaat, van binnenuit oplichtend als komend uit ons hart, als de plek waar het proces van vernieuwing plaats vindt. Een eerste oplichten uit nachtelijk duister, niet wetend wat de nieuwe toekomst ons zal brengen. Het groen als tweede kleur is dichterbij het zonlicht, we vinden hem in het midden van de regenboog, verder verwijderd van het duister. De kleur spreekt van helder denken en bewustzijn. Wakker moeten we dit proces in onszelf verzorgen. Deze twee kleuren magenta en groen zien we vaak zo prachtig in de toermalijn met een grote intense helderheid in vele tinten. Zou het kunnen zijn dat de toermalijn als het ware een voorbode is voor de lichtende toekomst en 'worden als de toermalijn' ons streven?

Zien we de perzikbloesemkleur aan de hemel, dan wordt hij vrijwel altijd begeleid door goudgeel, zoals Michael altijd in de buurt van Christus is. 'Als wij Michael leren te herkennen in de stormen van de lotgevallen van deze tijd, wordt hijzelf de scheur in het doek. Waar hij staat, hoeft er maar een dunne wolk doorzichtig te worden en Christus staat vóór ons.' (Emil Bock)

Zo is de kleur magenta-roze, het oplichtende, verbonden met de toekomst en het is de machtige engel Michael die als tijdgeest ons nieuwe wegen wijst om de weg te gaan in deze tijd waarin de strijd om de menselijke ziel in alle hevigheid woedt. De situatie in de wereld is ernstig, tegenmachten zijn volop in de aanval om de geboorte van het wordende tegen te gaan. Het is Michael die de draak van tegenmachten onder zijn voeten in bedwang houdt. Stilzwijgend vraagt hij van ons dat wij in alle vrijheid, bewust voor hem kiezen om de weg van geestelijke groei te gaan. De weg tot Christus in ons als een innerlijk weten. Het vraagt wakkerheid en moed tot inzicht om de draak van deze tijd in- en buiten onszelf te ontmaskeren en van haar werkzaamheid te ontdoen. Om denken voelen en willen te reinigen en voeden met geestes-zonnekracht. Kiemen mogen we zijn en onze bijdrage leveren voor een nieuwe toekomst waarin het egoïsme plaats heeft gemaakt voor liefde voor de gehele mensheid.

Kiem van de nieuwe aarde

*Wij kunnen worden tot een
kiem van de nieuwe aarde,
oplichtend van binnenuit als
hemelszaad, rijk gevoed en
gerijpt door de geesteszon. Op
onze voorhoofden bloeit het
heldere denken, in onze harten
wast ziele warmte, in diep
verlangen
gloeit ons willen, daden
te behoeden met
innerlijke kracht. Dan
mogen wij*

*gewaden dragen,
zuiver stralend in het licht
van de Christuszon*

(Vrij vertaald uit het Duits naar Hans Stahlmann)